

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1541/07
11.12.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Слободана Дражића, чланова већа, у спору тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужене Општине Неготин, коју заступа шеф Одељења за правну заштиту имовинских права и интереса Општина Неготин, ББ, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Неготину Гж. 110/07 од 18.9.2007. године, у седници одржаној 11.12.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Неготину Гж. 110/07 од 18.9.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Неготину П.1. бр. 92/07 од 20.3.2007. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да на име накнаде штете због изгубљених зарада - плата за период од 1.10.2004. године до 24.5.2006. године исплати износе наведене у првостепеној пресуди са припадајућом законском затезном каматом. Одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да изврши уплату одговарајућих доприноса из обавезног социјалног осигурања и то за период од 1.10.2004. године, до 31.5.2006. године. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка. Допунским решењем одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Окружни суд у Неготину је пресудом Гж.1. бр. 110/07 од 18.9.2007. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и туженог и првостепену пресуду потврдио, и одбио као неосновану жалбу тужиоца на допунско решење Општинског суда у Неготину П.1. бр. 92/07 од 31.7.2007. године, и првостепено решење потврдио.

Против ове другостепене пресуде у односу на трошкове поступка тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04) Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена обзиром да је изјављена против одлуке против које се по закону не може поднети.

Тужба ради накнаде штете поднета је 8.6.2006. године.

Према члану 394. став 2. ЗПП у имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије зависи од вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде.

Ревизија туженог у овом спору односи се на досуђене трошкове парничног поступка.

Према члану 29. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04) када је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђених у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се у обзир само вредност главног захтева. Камате, парнични трошкови, уговорена казна и остала споредна потраживања не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У овој парници правоснажно је одлучено о главном захтеву и у том делу ревизије нема. Ревизија је изјављена само на трошкове парничног поступка. Трошкови парничног поступка који не чине главни захтев не могу бити самостални предмет побијања у ревизији.

То су разлози што је Врховни суд у смислу члана 404. ЗПП ревизију одбацио као недозвољену.

Председник већа - судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

CM